

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 301/11
22.12.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Виде Петровић - Шкери и Љубице Милутиновић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца К.С. из Б., чији је пуномоћник С.Г., адвокат из Б., против туженог Јавног предузећа ПТТ саобраћаја "Србија" из Београда, Радна јединица поштанског саобраћаја "Нови Сад" из Новог Сада, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 648/10 од 24.11.2010. године, на седници одржаној 22.12.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 648/10 од 24.11.2010. године.

О б р а з л о ж е њ е

Општински суд у Бечеју, пресудом П1.61/08 од 10.07.2008. године, одбио је у целисти као неоснован тужбени захтев тужиоца, који гласи: "утврђује се да је радни однос тужиоца К.С. из Б., код туженог Јавног предузећа ПТТ саобраћаја "Србија" Београд, незаконито престао 30.11.2007. године. Утврђује се да је тужилац у радном односу на неодређено време код туженог почев од 01.12.2007. године, а тужени се обавезује да у року од 8 дана врати тужиоца на послове техничара за шалтерске послове II место обављања послова поште у ... и то на тај начин што ће у року од 8 дана са тужиоцем закључити уговор о раду на неодређено време, који се примењује почев од 01.12.2007. године, са овде наведеним пословима и место обављања послова. Утврђује се да је тужилац дискриминисан од стране туженог, тако што је стављен у неравноправан положај са другим запосленима и неосновано отпуштен све због свог здравственог стања". Одлучено је и да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Гж1 648/10 од 24.11.2010. године, одбио је жалбу тужиоца и потврдио пресуду Општинског суда у Бечеју П1.61/08 од 10.07.2008. године.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд, испитао је побијану пресуду, на основу одредби члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 125/04, 111/09 и 36/11), а у вези члана 55. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“, број 111/09), па је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. При том, неопходно је констатовати, како ревизија садржи ревизијски разлог због битне повреде одредаба парничног поступка, а у образложењу ревизије одређено не наводи која је евентуално учињена битна повреда одредаба парничног поступка, то се у том делу наводима ревизије не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде. Међутим, кроз овај ревизијски разлог тужилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није дозвољен разлог за изјављивање ревизије, на основу одредбе члана 398. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на одређено време. Први пут, на основу уговора о раду од 09.12.2005. године, на пословима поштара, на одређено време, до повратка одсутног радника Д.С. Радни однос му је престао 13.03.2006. године. Затим, на основу уговора о раду од 27.06.2006. године, тужилац је засновао радни однос код туженог ради обављања послова техничара за шалтерске послове, на одређено време, до повратка Д.А., која је користила породилско одсуство. Радни однос му је престао 31.08.2007. године. Потом, на основу уговора о раду од 24.08.2007. године, тужиоцу су поверени послови техничара за шалтерске послове, на одређено време, од три месеца због потреба процеса рада код туженог. На овим пословима тужилац се налазио од 01.09.2007. године до 30.11.2007. године, када му је протеком рока на који је засновао радни однос престао са 30.11.2007. године. У периоду између 27.06.2006. године и 31.08.2007. године, тужиоцу је дијагностификована болест - ..., због које болести се налазио на болничком лечењу од 10.08.2007. године до 27.08.2007. године. Тужилац је обавио периодичне лекарске прегледе у периоду од 01.09.2007. године и 30.11.2007. године, када је констатовано да је потпуно радно способан за обављање послова на које је распоређен код туженог. Управница поште у ... 20.04.2007. године саопштила је тужиоцу да му је радни однос престао и позвала

га да узме своју радну књижицу. Управница поште није имала овлашћења да врши одабир кандидата приликом запошљавања, нити да са кандидатима обавља разговор у погледу испуњавања услова за заснивање радног односа, већ је за ово била задужена Радна јединица у ... У пошти у ... било је запослено ... радника на одређено време, од тога ... шалтерских радника је примљено на неодређено време а ... шалтерска радника на одређено време. Тужени је 17.12.2007. године, због повећаног обима посла и процеса рада, засновао радни однос са Ј.Ш. на месец дана, на радном месту техничара за шалтерске послове.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право, када су одбили тужбени захтев тужиоца да се утврди да му је радни однос код туженог незаконито престао са 30.11.2007. године, да је у радном односу на неодређено време од 01.12.2007. године, да се обавезе тужени да га врати на послове техничара за шалтерске послове II са местом рада у пошти у ..., као и да се утврди да је тужилац дискриминисан од стране туженог, зато што је стављен у неравноправан положај са другим запосленима и неосновано отпуштен због свог здравственог стања.

Наиме, тужилац није добијао решење о престанку радног односа од 24.08.2007. године (као ни претходно решење о престанку радног односа). Затим, како је тужилац више пута заснивао радни однос код туженог на одређено време по различитим основима, да би последњи пут засновао радни однос на одређено време од три месеца који период је протекао и могао да траје само до истека времена који је закључен уговор о раду, а претходно заснован радни однос на одређено време престао правноснажним решењем, то у конкретном случају нема места примени одредбе члана 37. став 1. и 2. Закона о раду ("Сл. гласник РС" 24/05 и 61/05). При том, правноснажношћу решења о престанку радног односа на одређено време, тужилац је не само изгубио право да то решење добија судским путем, већ и право да тражи преображај радног односа са одређеног на неодређено време. Поред тога, нема места ни утврђењу да је тужилац дискриминисан од стране туженог (на начин описан у изреци првостепене пресуде), с обзиром да је на основу наведеног Закона о раду, у случају дискриминације у смислу одредби чл. 18-21 овог закона, тужилац могао да покрене само поступак за накнаду штете, на основу члана 23. овог закона. Међутим, не и утврђење, да је тужени дискриминаторски поступио према тужиоцу или другоме, на основу одредби члана 43. став 1. тачка 2. Закона о забрани дискриминације ("Сл. гласник РС" број 22/09), с обзиром да је Закон о забрани дискриминације ступио на снагу 07.03.2009. године, на основу одредбе члана 63. тог закона, изузев одредби чл. 28. до 40. које су почеле да се примењују од 01.01.2010. године.

Из наведених разлога, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде, на основу одредбе члана 405. став 1. ЗПП.

Председник већа

судија

Снежана Андрејевић, с.р.